

Europeiska unionens officiella tidning

L 83

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

25 mars 2019

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 av den 19 mars 2019 om Europeiska fiskerikontrollbyrån 18
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/474 av den 19 mars 2019 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen 38

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv (EU) 2019/475 av den 18 februari 2019 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad gäller inkluderingen av den italienska kommunen Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön i unionens tullområde och i den territoriella tillämpningen av direktiv 2008/118/EG 42

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/472

av den 19 mars 2019

om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, där unionen är avtalslutande part, föreskrivs bevarandeskyldigheter, bland annat i fråga om att bibehålla eller återställa populationer av fiskade arter så att de ligger på nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).
- (2) Vid Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling som hölls i New York 2015 förband sig unionen och dess medlemsstater att senast 2020 på ett effektivt sätt reglera fångsterna och få stopp på överfisket, det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt alla destruktiva fiskemetoder och införa vetenskapligt grundade förvaltningsplaner i syfte att på kortast möjliga tid återställa fiskbestånden minst till nivåer som kan ge MSY fastställt utifrån deras biologiska egenskaper.
- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽³⁾ fastställs reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) i linje med unionens internationella åtaganden. GFP ska bidra till skyddet av den marina miljön, till hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽⁴⁾.
- (4) Målen för GFP är bland annat att säkerställa att fisket och vattenbruket är miljömässigt hållbara på lång sikt, att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 februari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 mars 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (5) För att uppnå målen för GFP ska det antas en rad bevarandeåtgärder, efter behov i olika kombinationer eller sammansättningar; det kan bland annat röra sig om fleråriga planer, tekniska åtgärder och fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (6) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning. I enlighet med de bestämmelserna bör den fleråriga plan som fastställs i den här förordningen (nedan kallad *planen*) innehålla övergripande mål och kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande, skyddsåtgärder och tekniska åtgärder som har utformats för att undvika och minska oönskade fångster och minimera inverkan på den marina miljön, särskilt på känsliga livsmiljöer och skyddade arter.
- (7) Denna förordning bör beakta de begränsningar som hänger samman med storleken på fartyg som bedriver icke-industriellt fiske och kustfiske i de yttersta randområdena.
- (8) "Bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning" bör förstås som en hänvisning till allmänt tillgänglig vetenskaplig rådgivning som backas upp av de mest aktuella vetenskapliga uppgifterna och metoderna och som har utfärdats eller granskats av ett oberoende vetenskapligt organ som är erkänt på unionsnivå eller internationell nivå.
- (9) Kommissionen bör inhämta bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning för de bestånd som omfattas av planen. I detta syfte ingår den samförståndsavtal med Internationella havsforskningsrådet (Ices). Den vetenskapliga rådgivning som utfärdas i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå bör baseras på planen och, i synnerhet, ange F_{MSY} -intervall och referenspunkter för biomassa, dvs. MSY , $B_{trigger}$ och B_{lim} . Dessa värden bör anges i den bedömning som avser det relevanta beståndet och, när så är lämpligt, i annan offentligt tillgänglig vetenskaplig rådgivning, exempelvis i den rådgivning om blandfiske som utfärdas i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.
- (10) I rådets förordningar (EG) nr 811/2004 ⁽⁵⁾, (EG) nr 2166/2005 ⁽⁶⁾, (EG) nr 388/2006 ⁽⁷⁾, (EG) nr 509/2007 ⁽⁸⁾ och (EG) nr 1300/2008 ⁽⁹⁾ fastställs regler för nyttjande av det nordliga beståndet av kummel, bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön, tunga i Biscayabukten, tunga i västra delen av Engelska kanalen, sill i området väster om Skottland och torsk i Kattegatt, Nordsjön, väster om Skottland och Irländska sjön. Dessa och andra demersala bestånd fångas i blandfiske. Därför är det lämpligt att upprätta en övergripande flerårig plan som tar hänsyn till sådana tekniska samspel.
- (11) Dessutom bör en sådan flerårig plan tillämpas på demersala bestånd och fisket efter dessa bestånd i de västliga vattnen, inbegripet de nordvästliga vattnen och de sydvästliga vattnen. Dessa är de arter av rundfisk, plattfisk och broskfisk samt havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som lever på eller nära havsbotten.
- (12) Vissa demersala bestånd nyttjas både i de västliga vattnen och i angränsande vatten. Därför bör tillämpningsområdet för de bestämmelser i planen som rör mål och skyddsåtgärder för bestånd som huvudsakligen nyttjas i de västliga vattnen utvidgas så att de omfattar även dessa områden utanför de västliga vattnen. För de bestånd som också förekommer i de västliga vattnen men som huvudsakligen nyttjas utanför de västliga vattnen, är det dessutom nödvändigt att fastställa mål och skyddsåtgärder i de fleråriga planerna för de områden utanför de västliga vattnen där dessa bestånd huvudsakligen nyttjas, genom att tillämpningsområdet för de fleråriga planerna utvidgas så att de även omfattar de västliga vattnen.
- (13) Planens geografiska tillämpningsområde bör baseras på beståndens geografiska utbredning enligt den senaste vetenskapliga rådgivning om bestånden som tillhandahålls i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå. Beståndens geografiska utbredning såsom den anges i planen kan behöva ändras i framtiden på grund av att det finns bättre vetenskaplig

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21 april 2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet (EUT L 150, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2166/2005 av den 20 december 2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EUT L 345, 28.12.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten (EUT L 65, 7.3.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen (EUT L 122, 11.5.2007, s. 7).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en flerårig plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet (EUT L 344, 20.12.2008, s. 6).

information eller att bestånden har förflyttat sig. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att anpassa beståndens geografiska utbredning såsom den anges i planen, om den vetenskapliga rådgivning som tillhandahålls i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå visar att det har skett en förändring av de berörda beståndens geografiska utbredning.

- (14) Om bestånd av gemensamt intresse även nyttjas av tredjeländer, bör unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att dessa bestånd förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt artikel 2.2, och den här förordningen. Om inget formellt avtal nås bör unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske efter sådana bestånd, i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.
- (15) Syftet med planen bör vara att bidra till att målen för GFP uppnås, framför allt att uppnå och upprätthålla MSY för de berörda målbestånden, att genomföra landningsskyldigheten för de demersala bestånd som omfattas av fångstbegränsningar och att bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fisket, med beaktande av kustfisket och socioekonomiska aspekter. Planen bör också genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen. Den bör vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god miljöstatus senast 2020 (i enlighet med direktiv 2008/56/EG) och målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁽¹⁰⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹¹⁾. Planen bör även närmare ange detaljerna för genomförandet av landningsskyldigheten i unionsvatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (16) Artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 kräver att fiskemöjligheterna fastställs i enlighet med de mål som anges i artikel 2.2 i den förordningen samt uppfyller de mål, tidsramar och marginaler som fastställs i de fleråriga planerna.
- (17) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskeridödligheten (F), som motsvarar målet att uppnå och upprätthålla MSY som intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå MSY (F_{MSY}). Dessa intervall, som baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, behövs för att skapa flexibilitet, så att utveckling inom vetenskaplig rådgivning kan beaktas, för att bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och för att ta hänsyn till särdragen inom blandfiske. F_{MSY} -intervallen bör beräknas i synnerhet av Ices, särskilt i dess periodiska fångstråd, eller av ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå. Utifrån planen bör de tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Det bör finnas ett tak för den övre gränsen, vilket innebär att sannolikheten för att beståndet sjunker under B_{lim} är högst 5 %. Denna övre gräns bör även vara förenlig med Ices så kallade *advice rule*, som anger att när lekbeståndets biomassa eller abundans är i dåligt skick, ska F minskas till ett värde som inte överstiger en övre gräns som motsvarar F_{MSY} -värdet multiplicerat med lekbeståndets biomassa eller abundans det år för vilket den totala tillåtna fångstmängden (TAC) sätts, delat med $MSY B_{trigger}$. Ices använder dessa överväganden och *advice rule* när den tillhandahåller vetenskaplig rådgivning om fiskeridödlighet och fångstmöjligheter.
- (18) För att fastställa fiskemöjligheter bör det finnas en övre tröskel för F_{MSY} -intervall vid normal användning och, under förutsättning det berörda beståndet anses vara i gott skick, en övre gräns för vissa fall. Det bör endast vara möjligt att fastställa fiskemöjligheterna till denna övre gräns om det, på grundval av vetenskaplig utlåtanden rådgivning bevis, är nödvändigt för att vid blandfiske nå de övergripande mål som fastställs i denna förordning eller för att undvika att beståndet tar skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller för att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna.
- (19) Det bör vara möjligt för en relevant rådgivande nämnd att rekommendera kommissionen en förvaltningsmetod som syftar till att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna för ett visst bestånd som förtecknas i denna förordning. Det bör vara möjligt för rådet att ta hänsyn till sådana rekommendationer när den fastställer fiskemöjligheter, förutsatt att dessa fiskemöjligheter är förenliga med de mål och skyddsåtgärder som anges i planen.
- (20) För de bestånd där mål för MSY finns tillgängliga, och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som triggernivåer för lekbeståndets biomassa när det gäller fiskbestånd, och triggernivåer för abundans när det gäller havskräfta.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (21) Lämpliga skyddsåtgärder bör vidtas om beståndets storlek sjunker under dessa nivåer. Skyddsåtgärder bör inbegripa en minskning av fiskemöjligheterna samt specifika bevarandeåtgärder när vetenskaplig rådgivning visar att korrigerande åtgärder är nödvändiga. Dessa åtgärder bör kompletteras med alla övriga lämpliga åtgärder, såsom kommissionens åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 eller medlemsstaternas åtgärder i enlighet med artikel 13 i den förordningen.
- (22) Det bör vara möjligt att fastställa TAC för havskräfta i fyra specifika förvaltningsområden som summan av de fångstbegränsningar som fastställts för varje funktionell enhet och för de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna inom varje förvaltningsområde. Detta bör emellertid inte hindra att åtgärder antas för att skydda särskilda funktionella enheter.
- (23) I syfte att tillämpa en regional strategi för bevarande och hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna är det lämpligt att föreskriva en möjlighet att vidta tekniska åtgärder i de västliga vattnen avseende alla bestånd.
- (24) Systemet med begränsning av fiskeansträngningen för tunga i västra delen av Engelska kanalen har visat sig vara ett effektivt förvaltningsverktyg som kompletterar fastställandet av fiskemöjligheter. Sådan begränsning av fiskeansträngningen bör därför bibehållas inom ramen för planen.
- (25) I de fall då fiskeridödighet som orsakas av fritidsfiske har en betydande inverkan på ett bestånd som förvaltas på grundval av MSY, bör rådet ha möjlighet att fastställa icke-diskriminerande begränsningar för fritidsfiskare. Rådet bör hänvisa till transparenta och objektiva kriterier vid fastställandet av sådana begränsningar. Medlemsstaterna bör vid behov vidta nödvändiga och proportionella åtgärder för övervakning och insamling av data för en tillförlitlig bedömning av de faktiska fångstnivåerna inom fritidsfisket.
- (26) För att vara i överensstämmelse med den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, bör planen föreskriva ytterligare förvaltningsåtgärder som ska anges närmare i enlighet med artikel 18 i den förordningen.
- (27) Tidsfristen för inlämning av gemensamma rekommendationer från de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse bör fastställas, såsom krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (28) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör bestämmelser antas för en återkommande bedömning från kommissionens sida av ändamålsenligheten och effektiviteten i tillämpningen av denna förordning baserad på vetenskaplig rådgivning. Planen bör utvärderas senast den 27 mars 2024 och därefter vart femte år. Denna tidsperiod kommer att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas och genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Det är också den minimiperiod som de vetenskapliga organen har krävt.
- (29) I syfte att möjliggöra en lämplig och proportionell anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att säkerställa flexibilitet och att möjliggöra utvecklingen av vissa åtgärder, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra eller komplettera denna förordning i fråga om anpassningar när det gäller de bestånd som omfattas av denna förordning till följd av förändringar i beståndens geografiska utbredning, korrigerande åtgärder, genomförandet av landningsskyldigheten och begränsningar när det gäller den totala kapaciteten hos flottorna i de berörda medlemsstaterna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (30) För att skapa rättslig säkerhet är det lämpligt att klargöra att åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå målen med denna plan kan vara berättigade till stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (31) Genom att tillämpa dynamiska hänvisningar till F_{MSY} -intervall och till referenspunkter för bevarande säkerställs det att dessa parametrar, som är avgörande för fastställandet av fiskemöjligheter, inte blir inaktuella och att rådet alltid har möjlighet att använda bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning. Dessutom bör den strategi som består i att ge dynamiska hänvisningar till bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning följas vid förvaltningen av bestånden i Östersjön. Det bör också särskilt anges att landningsskyldigheten inte gäller för fritidsfiske i områden som omfattas av den fleråriga planen för fisket i Östersjön. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾ bör därför ändras.
- (32) Minsta referensstorlek för bevarande för havskräfta i Skagerrak och Kattegatt bör ses över. Det bör också särskilt anges att landningsskyldigheten inte gäller för fritidsfiske i områden som omfattas av den fleråriga planen för fisket i Nordsjön. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 ⁽¹⁵⁾ bör därför ändras.
- (33) Rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 bör upphöra att gälla.
- (34) De sannolika ekonomiska och sociala effekterna av planen bedömdes vederbörligen innan planen färdigbehandlades i enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en flerårig plan (nedan kallad *planen*) för de demersala bestånd som förtecknas nedan, inklusive djuphavsbestånd i de västliga vattnen och, i de fall då beståndens utbredning sträcker sig utanför de västliga vattnen, i de till de västliga vattnen angränsande vattnen, och för det fiske som nyttjar dessa bestånd:
1. Dolfisk (*Aphanopus carbo*) i Ices-delområdena 1, 2, 4, 6–8, 10 och 14 samt i Ices-sektionerna 3a, 5a, 5b, 9a och 12b.
 2. Skoläst (*Coryphaenoides rupestris*) i Ices-delområdena 6 och 7 och i Ices-sektion 5b.
 3. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a och 8b.
 4. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 6a, 7b och 7j.
 5. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.
 6. Torsk (*Gadus morhua*) i Ices-sektion 7a.
 7. Torsk (*Gadus morhua*) i Ices-sektionerna 7e–k.
 8. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 4a och 6a.
 9. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektion 6b.
 10. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 7b–k, 8a, 8b och 8d.
 11. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 8c och 9a.
 12. Marulkfiskar (*Lophiidae*) i Ices-sektionerna 7b–k, 8a, 8b och 8d.
 13. Marulkfiskar (*Lophiidae*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.
 14. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektion 6b.
 15. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektion 7a.
 16. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektionerna 7b–k.
 17. Vitling (*Merlangius merlangus*) i Ices-sektionerna 7b, 7c och 7e–k.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som utnyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

18. Vitling (*Merlangius merlangus*) i Ices-delområde 8 och Ices-sektion 9a.
19. Kummel (*Merluccius merluccius*) i Ices-delområdena 4, 6 och 7 och Ices-sektionerna 3a, 8a, 8b och 8d.
20. Kummel (*Merluccius merluccius*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.
21. Birkelånga (*Molva dypterygia*) i Ices-delområdena 6 och 7 och Ices-sektion 5b.
22. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområde 6 och Ices-sektion 5b:
 - I norra delen av Minch (FU 11).
 - I södra delen av Minch (FU 12).
 - I Firth of Clyde (FU 13).
 - I Ices-sektion 6a, utanför de funktionella enheterna (väster om Skottland).
23. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområde 7:
 - I östra delen av Irländska sjön (FU 14).
 - I västra delen av Irländska sjön (FU 15).
 - I Porcupine banks (FU 16).
 - I Aran grounds (FU 17).
 - I Irländska sjön (FU 19).
 - I Keltiska havet (FU 20–21).
 - I Bristol-kanalen (FU 22).
 - Utanför de funktionella enheterna (södra Keltiska havet och sydväst om Irland).
24. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-sektionerna 8a, 8b, 8d och 8e:
 - I norra och centrala Biscayabukten (FU 23–24).
25. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområdena 9 och 10, och Cefac-zonen 34.1.1:
 - I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön, västra Galicien och norra Portugal (FU 26–27).
 - I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön och sydvästra och södra Portugal (FU 28–29).
 - I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön och Cádizbukten (FU 30).
26. Fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i Ices-delområde 9.
27. Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i Ices-sektion 7d.
28. Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i Ices-sektion 7e.
29. Lyrtorsk (*Pollachius pollachius*) i Ices-delområdena 6 och 7.
30. Tunga (*Solea solea*) i Ices-delområdena 5, 12 och 14 och Ices-sektion 6b.
31. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektion 7d.
32. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektion 7e.
33. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 7f och 7g.
34. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 7h, 7j och 7k.
35. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 8a och 8b.
36. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

När vetenskaplig rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, visar att det har skett en förändring i den geografiska utbredningen när det gäller de bestånd som anges i första stycket i denna punkt, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ändra denna förordning och anpassa de områden som anges i första stycket i denna punkt för att beakta den förändringen. Sådana anpassningar får inte utsträckas till att omfatta bestånd i områden utanför unionens vatten i Ices-delområdena 4–10, och Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0.

2. Om kommissionen på grundval av vetenskaplig rådgivning anser att den förteckning över bestånd som anges i punkt 1 första stycket behöver ändras, får kommissionen lägga fram ett förslag till översyn av denna förteckning.
3. När det gäller de angränsande vatten som anges i punkt 1 i denna artikel ska endast artiklarna 4 och 7 och de åtgärder som gäller fiskemöjligheter enligt artikel 8 i denna förordning tillämpas.
4. Denna förordning är också tillämplig på bifångster som har fångats i de västliga vattnen i samband med fiske efter de bestånd som anges i punkt 1. När F_{MSY} -intervall och andra skyddsåtgärder kopplade till biomassa fastställs för dessa bestånd i annan unionslagstiftning som upprättar flerårsplaner, ska de intervallen och skyddsåtgärderna dock gälla.
5. I denna förordning anges även närmare detaljer för genomförandet av landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.
6. I denna förordning föreskrivs tekniska åtgärder, i enlighet med artikel 9, som är tillämpliga på samtliga bestånd i de västliga vattnen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 850/98 ⁽¹⁷⁾, följande definitioner:

1. *västliga vatten*: de nordvästliga vattnen (Ices-delområdena 5 (utom Ices-sektion 5a och endast unionens vatten i Ices-sektion 5b), 6 och 7) och de sydvästliga vattnen (Ices-delområdena 8, 9 och 10 (vattnen runt Azorerna), och Cefazonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna)).
2. *F_{MSY} -intervall*: ett värdeintervall som fastställts i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet leder till maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda bestånden. Det tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Ett tak sätts så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränspunktsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) inte överstiger 5 %.
3. *$MSY F_{lagre}$* : det lägsta värdet inom F_{MSY} -intervallet.
4. *$MSY F_{övre}$* : det högsta värdet inom F_{MSY} -intervallet.
5. *F_{MSY} -punktvärde*: det värde för uppskattad fiskeridödlighet som med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden ger MSY på lång sikt.
6. *lägre F_{MSY} -intervall*: det intervall som består av värden från $MSY F_{lagre}$ upp till F_{MSY} -punktvärde.
7. *övre F_{MSY} -intervall*: det intervall som består av värden från F_{MSY} -punktvärde upp till $MSY F_{övre}$.
8. *B_{lim}* : den referenspunkt för lekbeståndets biomassa, fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken reproduktionsförmågan kan vara reducerad,
9. *$MSY B_{trigger}$* : den referenspunkt för lekbeståndets biomassa – respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta – fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nytjtandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.

⁽¹⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

KAPITEL II

ÖVERGRIPANDE MÅL

Artikel 3

Övergripande mål

1. Planen ska bidra till att uppnå de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer MSY.
2. Planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter som omfattas av fångstbegränsningar och på vilka den här förordningen är tillämplig.
3. Planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.
4. Planen ska framför allt syfta till att
 - a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls,
 - b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem, och
 - c) bidra till att uppnå de mål som anges i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2009/147/EG och artiklarna 6 och 12 i direktiv 92/43/EEG, i synnerhet för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på känsliga livsmiljöer och skyddade arter.
5. Åtgärder inom ramen för planen ska vidtas i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning. När tillräckliga uppgifter saknas ska en jämförbar bevarandegrad för de berörda bestånden eftersträvas.

KAPITEL III

SPECIFIKA MÅL

Artikel 4

Specifika mål

1. Målet för fiskeridödligheten ska, i enlighet med de F_{MSY} -intervall som definieras i artikel 2, nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för de bestånd som anges i artikel 1.1, och det ska därefter bibehållas inom F_{MSY} -intervallen i enlighet med den här artikeln.
2. De F_{MSY} -intervall som baseras på planen ska begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.
3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd se till att dessa fiskemöjligheter ligger inom det lägre F_{MSY} -intervall som är tillgängligt för det beståndet vid denna tidpunkt.
4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas på nivåer som är lägre än F_{MSY} -intervallen.
5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY} -intervall som är tillgängligt vid den tidpunkten för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över $MSY_{B_{trigger}}$
 - a) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,
 - b) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller
 - c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

6. När F_{MSY} -intervallen inte kan fastställas för ett bestånd som förtecknas i artikel 1.1 på grund av att det inte finns tillräckliga vetenskapliga uppgifter, ska det beståndet förvaltas i enlighet med artikel 5 till dess att F_{MSY} -intervall finns tillgängliga i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

7. Fiskemöjligheterna ska under alla omständigheter fastställas på ett sätt som säkerställer att sannolikheten är mindre än 5 % för att lekbeståndets biomassa understiger B_{lim} .

Artikel 5

Förvaltning av bifångstbestånd

1. Förvaltningsåtgärder för de bestånd som avses i artikel 1.4, inbegripet fiskemöjligheter när så är lämpligt, ska fastställas med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och ska överensstämja med de övergripande målen i artikel 3.

2. De bestånd som avses i artikel 1.4 ska förvaltas i enlighet med försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, såsom den definieras i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 1380/2013, när tillförlitlig vetenskaplig information inte är tillgänglig, och i enlighet med artikel 3.5 i den här förordningen.

3. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska förvaltningen av blandfiske när det gäller de bestånd som avses i artikel 1.4 i den här förordningen beakta svårigheten i att fiska samtliga bestånd vid MSY samtidigt, särskilt i situationer då detta leder till att ett fiske stängs i förtid.

Artikel 6

Begränsning av variationerna i fiskemöjligheterna för ett bestånd

En relevant rådgivande nämnd får rekommendera kommissionen en förvaltningsmetod som syftar till att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna för ett visst bestånd som förtecknas i artikel 1.1.

Rådet får ta hänsyn till sådana rekommendationer när den fastställer fiskemöjligheter, förutsatt att dessa fiskemöjligheter är förenliga med artiklarna 4 och 8.

KAPITEL IV

SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 7

Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande för att skydda den fullständiga reproduktionskapaciteten för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska, på grundval av planen, begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå:

- a) $MSY B_{trigger}$ för de bestånd som avses i artikel 1.1.
- b) B_{lim} för de bestånd som avses i artikel 1.1.

Artikel 8

Skyddsåtgärder

1. När vetenskaplig rådgivning visar att för ett visst år lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger $MSY B_{trigger}$, ska alla lämpliga korrigerande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge MSY. I synnerhet ska fiskemöjligheterna, trots vad som sägs i artikel 4.3, fastställas till nivåer som, med beaktande av minskningen uttryckt i biomassa, ger en fiskeridödlighet som minskas till att ligga under det övre F_{MSY} -intervallet.

2. När vetenskaplig rådgivning visar att lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger B_{lim} , ska ytterligare korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över dem som kan producera MSY. I synnerhet får dessa korrigerande åtgärder, trots vad som sägs i artikel 4.3, inbegripa att avbryta fisket efter det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten och att i lämplig utsträckning minska fiskemöjligheterna.

3. De korrigerande åtgärder som avses i denna artikel får inbegripa
 - a) nödatgärder i enlighet med artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - b) åtgärder i enlighet med artikel 9 i den här förordningen.
4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas ska bestämmas med beaktande av art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning av den situation där lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, understiger de nivåer som avses i artikel 7.

KAPITEL V

TEKNISKA ÅTGÄRDER

Artikel 9

Tekniska åtgärder

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 i syfte att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder:
 - a) Specifikationer av fiskeredskapens egenskaper och regler för användningen av redskapen för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera de negativa effekterna på ekosystemet.
 - b) Specifikationer av ändringar av fiskeredskap eller tilläggsutrustning till fiskeredskap för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera de negativa effekterna på ekosystemet.
 - c) Begränsningar eller förbud av användningen av vissa fiskeredskap och av fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder, i syfte att skydda lekfisk, fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller icke-målarter, eller för att minimera de negativa effekterna på ekosystemet.
 - d) Fastställande av minsta referensstorlekar för bevarande för något av de bestånd som omfattas av denna förordning, för att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3.

KAPITEL VI

FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 10

Fiskemöjligheter

1. Medlemsstaterna ska vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 beakta hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfiske.
2. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som de har tilldelats i enlighet med artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 får TAC för bestånden av havskräfta i de västliga vattnen fastställas för förvaltningsområden som motsvarar vart och ett av de områden som anges i leden 22–25 i artikel 1.1 första stycket. I sådana fall får TAC för ett förvaltningsområde vara summan av fångstbegränsningarna i de funktionella enheterna och i de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna.

Artikel 11

Fritidsfiske

1. När vetenskaplig rådgivning visar att fritidsfiske har en väsentlig effekt på fiskeridödligheten för ett bestånd som avses artikel 1.1, får rådet fastställa icke-diskriminerande begränsningar för fritidsfiskare.
2. Vid fastställande av de begränsningar som avses i punkt 1 ska rådet utgå från transparenta och objektiva kriterier, bland annat av miljömässig, social och ekonomisk karaktär. De kriterier som används får i synnerhet inbegripa fritidsfiskets inverkan på miljön, den samhälleliga betydelsen av den verksamheten och dess bidrag till ekonomin i kustområdena.
3. Medlemsstaterna ska i förekommande fall vidta nödvändiga och proportionella åtgärder för övervakning och insamling av data för en tillförlitlig bedömning av de faktiska fångstnivåerna inom fritidsfisket.

*Artikel 12***Begränsning av fiskeansträngningen för tunga i västra delen av Engelska kanalen**

1. TAC för tunga i västra delen av Engelska kanalen (Ices-sektion 7e) enligt denna plan ska kompletteras med begränsningar av fiskeansträngningen.
2. Vid fastställandet av fiskemöjligheter ska rådet årligen fastställa det högsta antalet dagar till sjöss för fartyg som finns i västra delen av Engelska kanalen och som använder bomtrålar med en maskstorlek som är minst 80 mm och för fartyg i västra delen av Engelska kanalen som använder passiva nätredskap med en maskstorlek som är högst 220 mm.
3. Det högsta antal dagar till sjöss som avses i punkt 2 ska anpassas i proportion till den anpassning av fiskeridödligheten som motsvarar variationerna i TAC.

KAPITEL VII

BESTÄMMELSER KOPPLADE TILL LANDNINGSSKYLDIGHETEN*Artikel 13***Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen**

1. När det gäller alla bestånd av arter i de västliga vattnen som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser för denna skyldighet i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar i enlighet med artikel 11 i den här förordningen.

KAPITEL VIII

TILLTRÄDE TILL VATTEN OCH RESURSER*Artikel 14***Fisketillstånd och kapacitetstak**

1. För var och en av de Ices-zoner som avses i artikel 1.1 i den här förordningen ska varje medlemsstat utfärda fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 för fartyg som för dess flagg och som bedriver fiskeverksamhet i detta område. I sådana fisketillstånd får medlemsstaterna även begränsa den totala kapaciteten för de fartyg som använder ett särskilt redskap.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att begränsa den totala kapaciteten hos de berörda medlemsstaternas flottor för att underlätta uppnåendet av målen i artikel 3 i den här förordningen.
3. Varje medlemsstat ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över de fartyg som har ett fisketillstånd som avses i punkt 1 och göra den tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats.

KAPITEL IX

FÖRVALTNING AV BESTÅND AV GEMENSAMT INTRESSE*Artikel 15***Principer och mål för förvaltning av bestånd av gemensamt intresse för unionen och tredjeländer**

1. Om bestånd av gemensamt intresse även nyttjas av tredjeländer, ska unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att bestånden förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen för förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt artikel 2.2 i den förordningen, och med målen för den här förordningen. Om inget formellt avtal nås ska unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske av sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.
2. Vid gemensam förvaltning av bestånd som delas med tredjeländer får unionen utbyta fiskemöjligheter med dessa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL X

REGIONALISERING

Artikel 16

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 9, 13 och 14.2 i den här förordningen.
2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln får medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i de nordvästliga vattnen lämna gemensamma rekommendationer för de nordvästliga vattnen och medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse i de sydvästliga vattnen lämna gemensamma rekommendationer för de sydvästliga vattnen. Dessa medlemsstater får också tillsammans lämna gemensamma rekommendationer för samtliga dessa vatten. Dessa rekommendationer ska lämnas i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast den 27 mars 2020, och därefter 12 månader efter varje gång en utvärdering av planen har lagts fram i enlighet med artikel 17 i den här förordningen. De berörda medlemsstaterna får också lämna sådana rekommendationer när så är nödvändigt, i synnerhet om det sker en förändring i situationen för något av de bestånd som omfattas av den här förordningen, eller för att bemöta nödsituationer som har konstaterats i den senaste vetenskapliga rådgivningen. Gemensamma rekommendationer avseende åtgärder som avser ett visst kalenderår ska lämnas in senast den 1 juli det föregående året.
3. De befogenheter som ges enligt artiklarna 9, 13 och 14.2 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionsrätten, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL XI

UTVÄRDERINGS- OCH FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 17

Utvärdering av planen

Senast den 27 mars 2024 och därefter vart femte år ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om planens resultat och effekter på de bestånd som omfattas av denna förordning och på det fiske som nyttjar dessa bestånd, särskilt vad gäller uppnåendet av de övergripande mål som anges i artikel 3.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 mars 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL XII

STÖD FRÅN EUROPEISKA HAVS- OCH FISKERIFONDEN

Artikel 19

Stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden

Åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå planens mål ska betraktas som ett sådant tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet som avses i artikel 33.1 a och c i förordning (EU) nr 508/2014.

KAPITEL XIII

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGARNA (EU) 2016/1139 OCH (EU) 2018/973

Artikel 20

Ändringar av förordning (EU) 2016/1139

Förordning (EU) 2016/1139 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EG) nr 2187/2005. Dessutom gäller följande definitioner:

1. *pelagiska bestånd*: de bestånd som anges i artikel 1.1 c–h i denna förordning eller en kombination av dessa.
 2. *F_{MSY}-intervall*: ett värdeintervall som fastställts i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet leder till maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda bestånden. Det tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Ett tak sätts så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsserenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) inte överstiger 5 %.
 3. *MSY F_{lägre}*: det lägsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.
 4. *MSY F_{övre}*: det högsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.
 5. *F_{MSY}-punktvärde*: det värde för uppskattad fiskeridödlighet som med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden ger MSY på lång sikt.
 6. *lägre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från MSY F_{lägre} upp till F_{MSY}-punktvärde.
 7. *övre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från F_{MSY}-punktvärde upp till MSY F_{övre}.
 8. *B_{lim}*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa, fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken reproduktionsförmågan kan vara reducerad,
 9. *MSY B_{trIGGER}*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.
 10. *berörda medlemsstater*: medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse, det vill säga Danmark, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland och Sverige.”
2. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Mål

1. Målet för fiskeridödlighet ska, i enlighet med de F_{MSY}-intervall som definieras i artikel 2, nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för de bestånd som anges i artikel 1.1, och det ska därefter bibehållas inom F_{MSY}-intervallen, i enlighet med den här artikeln.

2. De F_{MSY} -intervall som baseras på planen ska begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.
 3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd se till att dessa fiskemöjligheter ligger inom det lägre F_{MSY} -intervall som är tillgängligt för det beståndet vid denna tidpunkt.
 4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheterna fastställas på nivåer som är lägre än F_{MSY} -intervallen.
 5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY} -intervall som är tillgängligt vid den tidpunkten för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över $MSY B_{trigger}$
 - a) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,
 - b) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller
 - c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.
 6. Fiskemöjligheterna ska under alla omständigheter fastställas på ett sätt som säkerställer att sannolikheten är mindre än 5 % för att lekbeståndets biomassa understiger B_{lim} .
3. I kapitel III ska följande artikel införas efter artikel 4:

"Artikel 4a

Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande för att skydda den fullständiga reproduktionskapaciteten för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska, på grundval av planen, begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå:

- a) $MSY B_{trigger}$ för de bestånd som avses i artikel 1.1.
 - b) B_{lim} för de bestånd som avses i artikel 1.1."
4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Skyddsåtgärder

1. När vetenskaplig rådgivning visar att för ett visst år lekbeståndets biomassa för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger $MSY B_{trigger}$, ska alla lämpliga korrigerande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge MSY . I synnerhet ska fiskemöjligheterna, trots vad som sägs i artikel 4.3, fastställas till nivåer som, med beaktande av minskningen uttryckt i biomassa, ger en fiskeridödlighet som minskas till att ligga under det övre F_{MSY} -intervallet.
2. När vetenskaplig rådgivning visar att lekbeståndets biomassa för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger B_{lim} , ska ytterligare korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan producera MSY . I synnerhet får dessa korrigerande åtgärder, trots vad som sägs i artikel 4.3, innebära att avbryta fisket efter det berörda beståndet och att i lämplig utsträckning minska fiskemöjligheterna.
3. De korrigerande åtgärder som avses i denna artikel får innebära
 - a) nödatgärder i enlighet med artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - b) åtgärder i enlighet med artiklarna 7 och 8 i den här förordningen.
4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas ska bestämmas med beaktande av art, allvarighetsgrad, varaktighet och upprepning av den situation där lekbeståndets biomassa understiger de nivåer som avses i artikel 4a."

5. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

”3. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar för fritidsfiskare.”

6. Bilagorna I och II ska utgå.

Artikel 21

Ändringar av förordning (EU) 2018/973

Förordning (EU) 2018/973 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98, ska den minsta referensstorleken för bevarande för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i Ices-sektion 3a fastställas till 105 mm.

Denna punkt ska gälla fram till den dag då bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98 upphör att gälla.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten i unionsvatten i Nordsjön

1. När det gäller alla bestånd av arter i Nordsjön som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser för denna skyldighet i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar i enlighet med artikel 10.4 i den här förordningen.”

KAPITEL XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Upphävande

1. Följande förordningar ska upphöra att gälla:

- a) Förordning (EG) nr 811/2004.
- b) Förordning (EG) nr 2166/2005.
- c) Förordning (EG) nr 388/2006.
- d) Förordning (EG) nr 509/2007.
- e) Förordning (EG) nr 1300/2008.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet har för avsikt att upphäva befogenheterna att anta tekniska åtgärder genom delegerade akter i enlighet med artikel 8 i denna förordning när de antar ett nytt regelverk om tekniska åtgärder som inbegriper en befogenhet som omfattar samma åtgärder.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/473**av den 19 mars 2019****om Europeiska fiskerikontrollbyrån****(kodifiering)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 768/2005 ⁽³⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁵⁾ ska medlemsstaterna säkerställa effektiv kontroll, inspektion och verkställighet av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och samarbeta med varandra och med tredjeländer i detta syfte.
- (3) För att medlemsstaterna ska kunna uppfylla dessa skyldigheter är det nödvändigt att de samordnar kontroll- och inspektionsverksamheten inom sitt landterritorium samt i unionens vatten och internationella vatten i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt när det gäller de skyldigheter som unionen har inom ramen för de regionala fiskeriorganisationerna och enligt avtal med tredjeländer.
- (4) Inget inspektionssystem kan vara kostnadseffektivt om inte inspektioner genomförs på land. Landterritoriet bör därför omfattas av planer för gemensamt utnyttjande.
- (5) Ett sådant samarbete via operativ samordning av kontroll- och inspektionsverksamhet bör bidra till ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser samt säkerställa lika villkor för den del av fiskerinäringen som är involverad i detta nyttjande och på så vis minska snedvridningar av konkurrensen.
- (6) En effektiv fiskerikontroll och fiskeriinspektion anses ha väsentlig betydelse för att bekämpa olaglig, orapporterad och oreglerad fiskeriverksamhet.
- (7) Utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt förordning (EU) nr 1380/2013 finns det ett behov av ett tekniskt och administrativt unionsorgan som kan organisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna i frågor som rör fiskerikontroll och fiskeriinspektion.
- (8) Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*) bör kunna stödja ett enhetligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, för att säkerställa organisationen av det operativa samarbetet, för att tillhandahålla bistånd till medlemsstaterna och för att inrätta en beredskapsenhet, om det kan konstateras att det föreligger en allvarlig risk för den gemensamma fiskeripolitiken. Den bör också kunna skaffa sig nödvändig utrustning för att genomföra planer för gemensamt utnyttjande och att samarbeta om genomförandet av EU:s integrerade sjöfartspolitik.
- (9) Det är nödvändigt att byrån är i stånd att, på kommissionens begäran, bistå unionen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer eller regionala fiskeriorganisationer eller båda samt samarbeta med deras behöriga myndigheter inom ramen för unionens internationella skyldigheter.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 mars 2019.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Europeiska fiskerikontrollbyrån och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Se bilaga I.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (10) Det är dessutom nödvändigt att sträva efter att unionens inspektionsförfaranden tillämpas på ett effektivt sätt. Byrån kan med tiden bli en referenskälla för vetenskapligt och tekniskt bistånd till fiskerikontroll och fiskeriinspektion.
- (11) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser inom ramen för en hållbar utveckling, antar unionen åtgärder för bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser.
- (12) För att säkerställa att sådana åtgärder verkställs korrekt måste medlemsstaterna använda tillfredsställande medel för kontroll och verkställighet. För att kontrollen och verkställigheten ska bli mer effektiv och verkningsfull bör kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna anta särskilda kontroll- och inspektionsprogram.
- (13) Byråns samordning av operativt samarbete mellan medlemsstater bör ske på grundval av planer för gemensamt utnyttjande enligt vilka utnyttjandet av de berörda medlemsstaternas tillgängliga medel för kontroll och inspektion organiseras på ett sådant sätt att programmen för kontroll och inspektion blir verkningsfulla. Fiskerikontroll och fiskeriinspektion som utförs av medlemsstaterna bör ske i enlighet med gemensamma kriterier, prioriteringar, referenspunkter och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av sådana program.
- (14) Genom antagandet av ett kontroll- och inspektionsprogram blir medlemsstaterna skyldiga att faktiskt tillhandahålla de resurser som behövs för att genomföra programmet. Det är nödvändigt att medlemsstaterna omedelbart underrättar byrån om de medel för kontroll och inspektion som de avser att använda för genomförandet av programmet. Planerna för gemensamt utnyttjande får inte skapa några ytterligare skyldigheter när det gäller kontroll, inspektion och verkställighet eller när det gäller att ställa de nödvändiga resurserna till förfogande.
- (15) Byrån bör endast utarbeta en plan för gemensamt utnyttjande om detta anges i arbetsprogrammet.
- (16) Arbetsprogrammet bör antas av styrelsen – som säkerställer att tillräcklig konsensus uppnås, bland annat när det gäller anpassningen av byråns arbetsuppgifter enligt arbetsprogrammet till de resurser som byrån förfogar över – på grundval av information från medlemsstaterna.
- (17) Den verkställande direktörens viktigaste uppgift bör vara att i sina samråd med styrelseledamöterna och medlemsstaterna se till att de resurser som medlemsstaterna ställer till byråns förfogande är tillräckliga för att de ambitioner som uttrycks i varje års arbetsprogram ska kunna uppnås.
- (18) Den verkställande direktören bör särskilt utarbeta preciserade planer för utnyttjande med hjälp av de resurser som medlemsstaterna har anmält för uppfyllandet av varje kontroll- och inspektionsprogram och med iakttagande av de regler och mål som anges i det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som planen för gemensamt utnyttjande bygger på, samt andra tillämpliga regler, till exempel de som gäller för unionens inspektörer.
- (19) I detta sammanhang är det nödvändigt att den verkställande direktörens tidsplanering ger medlemsstaterna tillräcklig tid att lämna sina synpunkter, på grundval av deras operativa sakkunskap, samtidigt som byråns arbetsprogram och de tidsfrister som fastställs i denna förordning följs. Det är nödvändigt att den verkställande direktören tar hänsyn till de berörda medlemsstaternas intressen i fråga om de fisken som omfattas av varje plan. För att säkerställa en effektiv samordning i rätt tid av den gemensamma kontroll- och inspektionsverksamheten är det nödvändigt att införa ett förfarande som gör det möjligt att besluta om antagandet av planerna när en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda medlemsstaterna.
- (20) Förfarandet för utarbetande och antagande av planer för gemensamt utnyttjande utanför unionens vatten bör likna det förfarande som gäller för unionens vatten. Sådana planer för gemensamt utnyttjande bör bygga på ett internationellt kontroll- och inspektionsprogram för genomförandet av de internationella skyldigheter avseende kontroll och inspektion som är bindande för unionen.
- (21) För genomförandet av planer för gemensamt utnyttjande bör de berörda medlemsstaterna slå samman och utnyttja de medel för kontroll och inspektion som de har avsatt för sådana planer. Byrån bör utvärdera huruvida de tillgängliga medlen för kontroll och inspektion är tillräckliga och, när så är lämpligt, informera de berörda medlemsstaterna och kommissionen om att medlen inte är tillräckliga för att utföra de uppgifter som krävs enligt programmet för kontroll och inspektion.
- (22) Medlemsstaterna bör uppfylla sina skyldigheter när det gäller inspektion och kontroll, i synnerhet enligt det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013, men byrån bör inte ha befogenhet att ålägga ytterligare skyldigheter genom planer för gemensamt utnyttjande eller påföra medlemsstaterna sanktioner.

- (23) Byrån bör regelbundet kontrollera om planerna för gemensamt utnyttjande fungerar effektivt.
- (24) Det bör föreskrivas en möjlighet att anta särskilda tillämpningsföreskrifter för antagande och godkännande av planer för gemensamt utnyttjande. Det kan vara lämpligt att denna möjlighet används så snart byrån har inlett sin verksamhet och den verkställande direktören anser att sådana föreskrifter bör fastställas i unionslagstiftningen.
- (25) Byrån bör, när så krävs, ha rätt att tillhandahålla avtalsbaserade tjänster som avser de medel för kontroll och inspektion som kan utnyttjas gemensamt av de berörda medlemsstaterna.
- (26) För att byrån ska kunna utföra sina uppgifter bör kommissionen, medlemsstaterna och byrån utbyta relevant information om kontroll och inspektion via ett informationsnätverk.
- (27) Byråns status och struktur bör svara mot den objektivitet som krävs i fråga om de resultat det förväntas uppnå samt göra det möjligt för det att utföra sina uppgifter i nära samarbete med medlemsstaterna och kommissionen. Byrån bör därför beviljas rättslig, finansiell och administrativ autonomi samtidigt som den bör vara nära knuten till unionens institutioner och medlemsstaterna. Det är därför både nödvändigt och lämpligt att byrån är ett unionsorgan i form av en juridisk person med de befogenheter som det tillerkänns i denna förordning.
- (28) När det gäller byråns avtalsrättsliga ansvar, som regleras av den lagstiftning som är tillämplig på de avtal som byrån ingår, bör Europeiska unionens domstol äga behörighet med stöd av eventuella skiljedomsklausuler i avtalet. Domstolen bör också vara behörig i tvister som gäller byråns icke avtalsrättsliga ansvar i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
- (29) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i en styrelse som kommer att anförtros uppdraget att säkerställa att byrån fungerar på ett korrekt och effektivt sätt.
- (30) Eftersom byrån måste uppfylla unionens skyldigheter och, på kommissionens begäran, samarbeta med tredjeländer och regionala fiskerierorganisationer inom ramen för unionens internationella skyldigheter är det lämpligt att styrelsens ordförande utses bland kommissionens företrädare.
- (31) När det gäller röstningsförfarandena inom styrelsen bör hänsyn tas till medlemsstaternas och kommissionens intresse av att byrån fungerar effektivt.
- (32) En rådgivande nämnd bör inrättas för att ge råd till den verkställande direktören och för att säkerställa ett nära samarbete med de berörda aktörerna.
- (33) Det bör föreskrivas att en företrädare för den rådgivande nämnden deltar i styrelsens överläggningar utan rösträtt.
- (34) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om utnämning och avsättning av byråns verkställande direktör samt att fastställa bestämmelser som reglerar dennes uppdrag.
- (35) För att byrån ska kunna fungera så öppet som möjligt bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽⁶⁾ utan inskränkning tillämpas på den.
- (36) För skyddet av den enskildes integritet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ tillämpas på den här förordningen.
- (37) För att byrån ska kunna garanteras självständighet och oberoende på driftsplanet bör det få en egen budget, där intäkterna utgörs av bidrag från unionen samt avgifter för avtalsbaserade tjänster som byrån utför. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör genomföras av revisionsrätten.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (38) För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁸⁾ utan inskränkning tillämpas på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽⁹⁾.
- (39) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁰⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs bestämmelser om Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*) vars syfte är att organisera operativ samordning av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet när det gäller fiske samt att bistå dem i deras samarbete så att de kan följa den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser så att en effektiv och enhetlig tillämpning av denna säkerställs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *kontroll och inspektion*: alla sådana åtgärder som, särskilt enligt artiklarna 5, 11, 71, 91 och 117 och avdelning VII i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽¹¹⁾, vidtas av medlemsstaterna i syfte att kontrollera och inspektera fiskeverksamhet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet övervakningsverksamhet såsom satellitbaserade fartygsövervakningssystem och system med observatörer.
- b) *medel för kontroll och inspektion*: övervakningsfartyg, flygplan, fordon och andra materiella resurser samt inspektörer, observatörer och annan personal som medlemsstaterna utnyttjar för kontroll och inspektion.
- c) *plan för gemensamt utnyttjande*: en plan där driftsarrangemangen kring utnyttjandet av de tillgängliga medlen för kontroll och inspektion fastställs.
- d) *internationellt kontroll- och inspektionsprogram*: ett program i vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet i syfte att uppfylla unionens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion.
- e) *särskilt kontroll- och inspektionsprogram*: ett program i vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för sådan kontroll- och inspektionsverksamhet som fastställts i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.
- f) *fiskeverksamhet*: fiskeverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.28 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- g) *unionsinspektörer*: inspektörer som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 79 i förordning (EG) nr 1224/2009.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

KAPITEL II

BYRÅNS UPPDRAG OCH UPPGIFTER

Artikel 3

Uppdrag

Byråns uppdrag ska omfatta följande:

- a) Den ska samordna den kontroll- och inspektionsverksamhet som medlemsstaterna utför i samband med unionens kontroll- och inspektionsskyldigheter.
- b) Den ska samordna utnyttjandet av de nationella medel för kontroll och inspektion som slagits samman av de berörda medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
- c) Den ska bistå medlemsstaterna i rapporteringen till kommissionen och tredjeparter av information om fiskeverksamhet samt kontroll- och inspektionsverksamhet.
- d) Den ska, inom ramen för sitt behörighetsområde, bistå medlemsstaterna i fullgörandet av deras uppgifter och skyldigheter enligt den gemensamma fiskeripolitiken.
- e) Den ska bistå medlemsstaterna och kommissionen med att harmonisera tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken i hela unionen.
- f) Den ska bidra till medlemsstaternas och kommissionens insatser för forskningen om och utvecklingen av kontroll- och inspektionstekniker.
- g) Den ska bidra till samordningen av utbildningen av inspektörer och utbytet av erfarenheter mellan medlemsstaterna.
- h) Den ska samordna insatserna för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) i enlighet med unionsbestämmelserna.
- i) Den ska bidra till en enhetlig tillämpning av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, särskilt vad avser
 - organiseringen av den operativa samordningen av medlemsstaternas kontrollverksamhet för genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram, program för kontroll av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och internationella kontroll- och inspektionsprogram,
 - de inspektioner som fordras för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.
- j) Den ska samarbeta med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ⁽¹²⁾, och Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽¹³⁾, var och en inom ramen för sitt uppdrag, för att stödja de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter enligt artikel 8 i den här förordningen, genom att tillhandahålla tjänster, information, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser.

Artikel 4

Uppgifter i samband med unionens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion

1. På kommissionens begäran ska byrån
 - a) bistå unionen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer samt regionala internationella fiskeriorganisationer till vilka unionen är ansluten,
 - b) samarbeta med de regionala internationella fiskeriorganisationernas behöriga myndigheter i fråga om unionens kontroll- och inspektionsskyldigheter inom ramen för de arbetsordningar som avtalats med sådana organ.
2. Byrån får, på kommissionens begäran, samarbeta med de behöriga myndigheterna i tredjeländer när det gäller frågor som rör kontroll och inspektion inom ramen för avtal ingångna mellan unionen och sådana tredjeländer.
3. Byrån får, inom ramen för sitt behörighetsområde och på medlemsstaternas vägnar, utföra uppdrag inom ramen för internationella fiskeavtal i vilka unionen är part.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

*Artikel 5***Uppgifter i samband med den operativa samordningen**

1. Den operativa samordning som byrån utför ska omfatta kontroll av all verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Vid den operativa samordningen ska byrån upprätta planer för gemensamt utnyttjande och organisera den operativa samordningen av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet i enlighet med kapitel III.
3. För att utöka den operativa samordningen mellan medlemsstaterna får byrån upprätta operativa planer med de berörda medlemsstaterna och samordna genomförandet av dessa.

*Artikel 6***Avtalsbaserade tjänster till medlemsstaterna**

Byrån får på medlemsstaternas begäran stå till tjänst med avtalsbaserade tjänster som rör kontroll och inspektion i samband med medlemsstaternas skyldigheter när det gäller fisket i unionens vatten och/eller internationella vatten, och dessa tjänster kan vara befraktning av fartyg, drift av och tillhandahållande av personal till kontroll- och inspektionsplattformar samt tillhandahållande av observatörer för gemensamma insatser från de berörda medlemsstaternas sida.

*Artikel 7***Bistånd till kommissionen och medlemsstaterna**

Byrån ska bistå kommissionen och medlemsstaterna i syfte att skapa en hög nivå när det gäller ett enhetligt och effektivt fullgörande av deras skyldigheter enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive bekämpningen av IUU-fiske, och ska bistå dem i deras förbindelser med tredjeländer. Byrån ska särskilt

- a) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av instruktörer vid medlemsstaternas fiskeriinspektioner, samt tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän och annan personal som deltar i kontroll- och inspektionsverksamhet,
- b) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av unionens inspektörer innan de utför sina första uppdrag och regelbundet tillhandahålla uppdaterade extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän,
- c) på medlemsstaternas begäran ombesörja gemensamma inköp av materiel och tjänster för medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet samt förbereda och samordna medlemsstaternas gemensamma pilotprojekt,
- d) utarbeta gemensamma driftsförfaranden när det gäller gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet som utförs av två eller flera medlemsstater,
- e) utarbeta kriterier för utbyte av medel för kontroll och inspektion mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer samt för medlemsstaternas tillhandahållande av sådana medel,
- f) utföra riskanalys på grundval av uppgifter om fångster, landningar och fiskeansträngning, samt en riskanalys av orapporterade landningar som bland annat omfattar en jämförelse av uppgifter om fångster och import med uppgifter om export och nationell konsumtion,
- g) på kommissionens eller medlemsstaters begäran utveckla gemensamma metoder och förfaranden för inspektioner,
- h) hjälpa medlemsstaterna, på deras begäran, att fullgöra sina unions- och internationella förpliktelser, inklusive att bekämpa IUU-fiske, samt åtagandena inom ramen för regionala fiskeriorganisationer,
- i) främja och samordna utvecklingen av enhetliga metoder för riskhantering inom sitt kompetensområde,
- j) samordna och främja samarbete mellan medlemsstaterna och gemensamma standarder för att utveckla de provtagningsplaner som fastställs i förordning (EG) nr 1224/2009.

*Artikel 8***Europeiskt samarbete om kustbevakningstjänster**

1. Byrån ska i samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom
 - a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringsystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,

- b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
- c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa metoder samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
- d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,
- e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive uppdrag och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av byråns styrelse samt av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns och Europeiska sjösäkerhetsbyråns styrelser.

3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa metoder för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.

KAPITEL III

OPERATIV SAMORDNING

Artikel 9

Genomförande av unionens kontroll- och inspektionsskyldigheter

1. Byrån ska, på kommissionens begäran, samordna medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av internationella kontroll- och inspektionsprogram, genom upprättande av planer för gemensamt utnyttjande.
2. Byrån får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.

Artikel 10

Genomförande av särskilda kontroll- och inspektionsprogram

1. Byrån ska, med hjälp av planer för gemensamt utnyttjande, samordna genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram som upprättats i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Byrån får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.

Artikel 11

Innehållet i planer för gemensamt utnyttjande

En plan för gemensamt utnyttjande ska

- a) uppfylla kraven i det tillämpliga kontroll- och inspektionsprogrammet,
- b) tillämpa de kriterier, referenspunkter, prioriteringar och gemensamma inspektionsförfaranden som kommissionen fastställt i kontroll- och inspektionsprogrammen,
- c) söka anpassa de tillgängliga nationella medel för kontroll och inspektion som anmälts i enlighet med artikel 12.2 till behoven och organisera utnyttjandet av dessa,
- d) omfatta en organisationsplan över hur personal och materiella resurser ska användas med hänsyn till de perioder och zoner i vilka dessa måste utnyttjas samt hur arbetet kommer att organiseras för grupper med unionsinspektörer från mer än en medlemsstat,
- e) vara utformad så att hänsyn tagits till de berörda medlemsstaternas skyldigheter i förhållande till andra planer för gemensamt utnyttjande samt eventuella särskilda regionala eller lokala hinder,
- f) fastställa på vilka villkor en medlemsstats medel för kontroll och inspektion får komma in på vatten som står under en annan medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.

*Artikel 12***Anmälan av medel för kontroll och inspektion**

1. Medlemsstaterna ska före den 15 oktober varje år underrätta byrån om de medel för kontroll och inspektion som de har tillgång till för kontroll och inspektion under det kommande året.
2. Varje medlemsstat ska underrätta byrån om de medel som den har för avsikt att avsätta för det internationella kontroll- och inspektionsprogram eller det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som den berörs av, senast en månad efter det att medlemsstaterna har underrättats om beslutet att upprätta ett sådant program.

*Artikel 13***Förfarande för antagande av planer för gemensamt utnyttjande**

1. Byråns verkställande direktör ska, på grundval av de underrättelser som anges i artikel 12.2 och inom tre månader från mottagandet av dessa, utarbeta ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande i samråd med de medlemsstater som berörs.
2. I utkastet till plan för gemensamt utnyttjande ska de medel för kontroll och inspektion fastställas som kan slås samman för att genomföra det kontroll- och inspektionsprogram som planen avser, på grundval av de berörda medlemsstaternas intresseandel i det aktuella fisket.

En medlemsstats intresseandel i ett fiske ska bedömas med hänsyn till följande kriterier, vars relativa vikt ska vara avhängig av varje plans specifika särdrag:

- a) Den andel av vattnen under dess överhöghet eller jurisdiktion, om sådana vatten existerar, som täcks av planen för gemensamt utnyttjande.
 - b) Den kvantitet fisk som landas på dess territorium under en viss referensperiod uttryckt som en andel av de sammanlagda landningarna inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande.
 - c) Den andel unionsfartyg som för dess flagg (motorstyrka och bruttotonnage) och som är verksamma inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande i förhållande till det totala antalet fartyg som är verksamma inom samma fiske.
 - d) Dess kvotandel eller, om ingen kvot finns, dess fångstandel under en viss referensperiod inom det fisket.
3. Om det under utarbetandet av ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande står klart att det finns otillräckliga medel för kontroll och inspektion tillgängliga för att uppfylla kraven enligt det relevanta kontroll- och inspektionsprogrammet, ska den verkställande direktören omedelbart underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om detta.

4. Den verkställande direktören ska underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om utkastet till plan för gemensamt utnyttjande. Om de berörda medlemsstaterna eller kommissionen senast femton arbetsdagar efter underrättelsen inte har gjort några invändningar ska den verkställande direktören anta planen.

5. Om en eller flera av de berörda medlemsstaterna eller kommissionen har inkommit med en invändning, ska den verkställande direktören hänskjuta ärendet till kommissionen. Kommissionen får göra nödvändiga ändringar i planen och anta den i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

6. Byrån ska i samråd med de berörda medlemsstaterna göra en årlig översyn av varje enskild plan för gemensamt utnyttjande, så att eventuella nya kontroll- och inspektionsprogram som de berörda medlemsstaterna omfattas av samt eventuella av kommissionen inom ramen för kontroll- och övervakningsprogrammen fastställda prioriteringar kan beaktas.

*Artikel 14***Genomförande av planer för gemensamt utnyttjande**

1. Gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet ska utföras på grundval av planerna för gemensamt utnyttjande.
2. De medlemsstater som berörs av en plan för gemensamt utnyttjande ska
 - a) tillgängliggöra de medel för kontroll och inspektion som är avsatta för planen för gemensamt utnyttjande,
 - b) utse en enda nationell kontaktpunkt/en enda samordnare som ska ha tillräckliga befogenheter för att i tid kunna svara på byråns förfrågningar i samband med genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande, samt meddela byrån detta,
 - c) utnyttja sina sammanslagna medel för kontroll och inspektion i enlighet med planen för gemensamt utnyttjande och de krav som avses i punkt 4,

- d) ge byrån onlinetillgång till sådan information som krävs för genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande,
 - e) samarbeta med byrån för att genomföra planen för gemensamt utnyttjande,
 - f) se till att alla medel för kontroll och inspektion som avsatts för en unionsplan för gemensamt utnyttjande används på ett sätt som är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken.
3. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter inom ramen för en plan för gemensamt utnyttjande som upprättats enligt artikel 13, ska ansvaret för ledningen och kontrollen av de medel för kontroll och inspektion som har avsatts för en plan för gemensamt utnyttjande vila på de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med nationell rätt.
4. Den verkställande direktören får fastställa krav för genomförande av en plan för gemensamt utnyttjande som antagits enligt artikel 13. Dessa krav ska begränsas till den planen.

Artikel 15

Utvärdering av planer för gemensamt utnyttjande

Byrån ska göra en årlig utvärdering av varje enskild plans effektivitet samt, på grundval av tillgängliga bevis, bedöma om det finns en risk för att fiskeverksamheten inte är förenlig med de kontrollåtgärder som är tillämpliga. Resultaten av dessa utvärderingar ska utan dröjsmål meddelas Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 16

Fisken som inte omfattas av kontroll- och inspektionsprogram

Två eller flera medlemsstater får begära byråns bistånd för att samordna deras medel för kontroll och inspektion i samband med ett fiske eller ett område som inte omfattas av ett kontroll- och inspektionsprogram. En sådan samordning ska ske enligt kontroll- och inspektionskriterier samt prioriteringar som de berörda medlemsstaterna kommit överens om.

Artikel 17

Informationsnätverk

1. Kommissionen, byrån och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta relevant information rörande gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet inom unionsvatten och internationella vatten.
2. Varje nationell behörig myndighet ska, i enlighet med relevant unionslagstiftning, vidta åtgärder för att säkerställa tillräcklig konfidentialitet i fråga om den information de enligt punkt 1 i denna artikel tar, i enlighet med artiklarna 112 och 113 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 18

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser för tillämpningen av detta kapitel får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta förfaranden för utarbetande och antagande av utkast till gemensamma planer för utnyttjande.

KAPITEL IV

BYRÅNS BEFOGENHETER

Artikel 19

Utseende av byråns tjänstemän till unionens inspektörer

Byråns tjänstemän får på internationellt vatten utses till unionsinspektörer i enlighet med artikel 79 i förordning (EG) nr 1224/2009.

*Artikel 20***Byråns åtgärder**

Byrån ska vid behov

- a) sammanställa handböcker om harmoniserade inspektionsstandarder,
- b) ta fram anvisningar som återspeglar bästa metoder i fråga om kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive om utbildning av kontrolltjänstemän, och regelbundet uppdatera dessa anvisningar,
- c) ge kommissionen det tekniska och administrativa stöd den behöver för att kunna utföra sina uppgifter.

*Artikel 21***Samarbete**

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta med byrån och ge den erforderligt bistånd så att den kan utföra sitt uppdrag.
2. Med vederbörlig hänsyn till de olika rättssystemen i de enskilda medlemsstaterna ska byrån underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan dem och kommissionen för att utveckla harmoniserade standarder för kontroll i enlighet med unionslagstiftningen och med hänsyn till bästa metoder i medlemsstaterna och överenskomna internationella standarder.

*Artikel 22***Krisenhet**

1. När kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av minst två medlemsstater, identifierar en situation som utgör en direkt, indirekt eller potentiell allvarig risk för den gemensamma fiskeripolitiken och denna risk inte kan förhindras, undanröjas eller reduceras med befintliga medel eller inte kan hanteras på ett lämpligt sätt ska byrån omedelbart underrättas.
2. Med anledning av en sådan underrättelse av kommissionen eller på eget initiativ ska byrån omedelbart inrätta en krisenhet och informera kommissionen om detta.

*Artikel 23***Krisenhetens uppgifter**

1. Den krisenhet som byrån inrättar ska ha ansvaret för att samla in och utvärdera all relevant information och identifiera vilka möjligheter det finns att så effektivt och snabbt som möjligt förhindra, undanröja eller reducera risken för den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Krisenheten får begära hjälp från varje offentlig myndighet eller privatperson vars sakkunskaper den anser nödvändiga för att effektivt hantera krisen i fråga.
3. Byrån ska säkerställa den samordning som fordras för att hantera krisen snabbt och på lämpligt sätt.
4. Krisenheten ska när så är lämpligt hålla allmänheten informerad om de risker som föreligger och om vidtagna åtgärder.

*Artikel 24***Flerårigt arbetsprogram**

1. Byråns fleråriga arbetsprogram ska innehålla dess övergripande mål, mandat, uppgifter, resultatindikatorer och prioriteringar för alla dess åtgärder under en femårsperiod. Det ska också innehålla en presentation av dess personalpolitiska plan och en uppskattning av de budgetanslag som ska ställas till förfogande för att nå målen för denna femårsperiod.
2. Det fleråriga arbetsprogrammet ska presenteras i enlighet med det verksamhetsbaserade förvaltningssystem och de metoder som kommissionen har utvecklat. Det ska antas av styrelsen.
3. Det arbetsprogram som avses i artikel 32.2 c ska hänvisa till det fleråriga arbetsprogrammet. Tillägg, ändringar eller strykningar i förhållande till föregående års arbetsprogram ska klart framgå, liksom framstegen i fråga om att nå de övergripande målen och prioriteringarna för det fleråriga arbetsprogrammet.

*Artikel 25***Samarbete i havsfrågor**

Byrån ska bidra till genomförandet av EU:s integrerade havspolitik, och i synnerhet sluta administrativa avtal med andra organ om frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, efter godkännande av styrelsen. Den verkställande direktören ska informera kommissionen och medlemsstaterna om detta på ett tidigt stadium i förhandlingarna.

*Artikel 26***Närmare bestämmelser**

Närmare bestämmelser om genomförandet av detta kapitel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta utarbetandet av planer för att hantera kriser, inrättandet av krisenheten och de praktiska förfaranden som ska användas.

KAPITEL V

BYRÅNS ORGANISATION OCH VERKSAMHET*Artikel 27***Rättslig status och huvudkontor**

1. Byrån ska vara ett unionsorgan och ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i alla medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som juridiska personer kan ha enligt nationell lagstiftning. Den ska i synnerhet kunna förvärva och överlåta fast och lös egendom, samt uppträda som part i rättsliga förfaranden.
3. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören.
4. Byrån ska ha sitt säte i Vigo, Spanien.

*Artikel 28***Personal**

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁴⁾, samt bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen utfärda nödvändiga tillämpningsföreskrifter.
2. Om inte annat föreskrivs i artikel 39, ska byrån, när det gäller dess egen personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer tillsättningsmyndigheten.
3. Byråns personal ska bestå av tjänstemän som utsetts eller utstationerats temporärt av kommissionen och av andra anställda som vid behov rekryteras av byrån för att fullgöra dess uppgifter.

Byrån får också anställa tjänstemän som temporärt har utstationerats av medlemsstaterna.

*Artikel 29***Privilegier och immunitet**

Byrån ska omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

*Artikel 30***Ansvar**

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden på grundval av skiljedoms klausuler i de avtal som ingåtts av byrån.

⁽¹⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån enligt de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar ersätta skada som vållats av byrån själv eller dess personal under tjänsteutövning. Tvister som rör ersättning för sådan skada ska avgöras av Europeiska unionens domstol.
4. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 31

Språk

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1 ⁽¹⁵⁾ ska gälla för byrån.
2. De översättningar som krävs för byråns arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 32

Styrelsens inrättande och dess befogenheter

1. Byrån ska ha en styrelse.
2. Styrelsen ska göra följande:
 - a) Utnämna och avsätta den verkställande direktören i enlighet med artikel 39.
 - b) Senast den 30 april varje år anta byråns allmänna rapport för det föregående året och överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras.
 - c) Senast den 31 oktober varje år, efter att ha beaktat kommissionens och medlemsstaternas yttrande, anta byråns arbetsprogram för det kommande året och överlämna det till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Arbetsprogrammet ska innehålla byråns prioriteringar. Det ska prioritera de av byråns åligganden som rör programmen för kontroll och övervakning. Det ska antas med förbehåll för unionens årliga budgetförfarande. Om kommissionen inom 30 dagar från och med antagandet av arbetsprogrammet motsätter sig detta ska styrelsen göra en ny översyn av programmet inom ramen för en andra läsning och, efter eventuella ändringar, anta det inom två månader.

- d) Anta byråns slutliga budget innan räkenskapsåret börjar och vid behov anpassa den till unionens bidrag och byråns övriga intäkter.
- e) Utföra sina arbetsuppgifter beträffande byråns budget i enlighet med artiklarna 44, 45 och 47.
- f) Granska den verkställande direktören i disciplinärenden.
- g) Fastställa sin arbetsordning i vilken inrättandet av underkommittéer inom ramen för styrelsen i mån av behov får föreskrivas.
- h) Anta de förfaranden som krävs för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 33

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och sex företrädare för kommissionen. Varje medlemsstat ska ha rätt att utse en ledamot. Medlemsstaterna och kommissionen ska utse en suppleant för varje ledamot, som ska företräda ledamoten i dess frånvaro.
2. Styrelseledamöter ska utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom området för fiskerikontroll och -inspektion.
3. Mandatperioden för varje ledamot ska vara fem år från och med dagen för tillsättningen. Mandatet får förnyas.

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58).

*Artikel 34***Ordförandeskap i styrelsen**

1. Styrelsen ska utse en ordförande bland kommissionens företrädare. Styrelsen ska utse en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne är förhindrad att fullgöra sina åligganden.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara tre år och ska upphöra om uppdraget som styrelseledamot upphör. Mandatet ska kunna förnyas en gång.

*Artikel 35***Sammanträden**

1. Styrelsens ordförande ska sammankalla styrelsens sammanträden. Dagordningen ska fastställas av ordföranden, vilken ska beakta förslag från styrelsens ledamöter samt från byråns verkställande direktör.
2. Den verkställande direktören och den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden ska delta i överläggningarna utan att ha rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst ett ordinarie sammanträde per år. Den ska dessutom sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller en tredjedel av de medlemsstater som är företrädade i styrelsen.
4. Styrelsen får, om det är fråga om konfidentiella uppgifter eller intressekonflikter, besluta att ta upp särskilda frågor på sin dagordning utan att den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden är närvarande. Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i arbetsordningen.
5. Styrelsen får bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta som observatörer vid sammanträdena.
6. Styrelseledamöterna får, med förbehåll för bestämmelserna i arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter.
7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

*Artikel 36***Omröstning**

1. Styrelsen ska fatta sina beslut med absolut majoritet.
2. Varje ledamot ska ha en röst. I en ledamots frånvaro ska suppleanten ha rätt att utöva dennes rösträtt.
3. Röstningsförfarandena ska fastställas mer i detalj i arbetsordningen, särskilt villkoren för hur en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och eventuella krav på beslutförhet när så är lämpligt.

*Artikel 37***Redovisning av intressen**

Styrelseledamöterna ska avge en intresseförklaring som antingen anger att de inte har några intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet eller ange alla de direkta eller indirekta intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet. Dessa förklaringar ska göras skriftligen varje år, eller närhelst en intressekonflikt skulle kunna uppkomma i samband med punkterna på dagordningen. I det senare fallet ska den berörda ledamoten inte ha rätt att rösta om dessa punkter.

*Artikel 38***Den verkställande direktörens arbetsuppgifter och befogenheter**

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens respektive befogenheter, får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller annat organ.
2. Vid utövandet av sina arbetsuppgifter ska den verkställande direktören genomföra den gemensamma fiskeripolitikens principer.

3. Den verkställande direktören ska ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:
 - a) Utarbeta ett utkast till arbetsprogram och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och medlemsstaterna. Vidta de åtgärder som krävs för att arbetsprogrammet genomförs inom de tidsramar som fastställs i denna förordning, tillämpningsföreskrifterna till denna och all annan tillämplig lagstiftning.
 - b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att byrån organiseras och fungerar i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, bl.a. genom att anta anvisningar för den interna administrationen och offentliggöra meddelanden.
 - c) Vidta nödvändiga åtgärder och anta beslut med avseende på byråns ansvar enligt kapitlen II och III, där det ingår ansvar för att befrakta och stå för driften av medlen för kontroll och inspektion samt att hålla i ett informationsnätverk.
 - d) Svara på framställningar från kommissionen samt på framställningar om bistånd från en medlemsstat i enlighet med artiklarna 6, 7 och 16.
 - e) Organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra byråns resultat med verksamhetens mål. På grundval därav varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer.
 - f) Utöva de befogenheter i förhållande till personalen som anges i artikel 28.2.
 - g) Göra beräkningar av byråns intäkter och utgifter i enlighet med artikel 44 och genomföra budgeten i enlighet med artikel 45.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för sin verksamhet inför styrelsen.

Artikel 39

Utseende och avsättning av den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad relevant erfarenhet inom den gemensamma fiskeripolitiken samt inom fiskerikontroll och fiskeriinspektion, och ska väljas från en förteckning om minst två kandidater som kommissionen föreslår till följd av ett urvalsförfarande efter offentliggörande av tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning* samt av uppmaning till intresseanmälan i annan press.
2. Styrelsen ska ha befogenhet att avsätta den verkställande direktören. Styrelsen ska överlägga om denna fråga på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av sina ledamöter.
3. Styrelsen ska fatta beslut enligt punkterna 1 och 2 med två tredjedelars majoritet av sina medlemmar.
4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Mandatperioden får förnyas en gång för ytterligare fem år på förslag av kommissionen och efter godkännande av två tredjedelars majoritet av ledamöterna i styrelsen.

Artikel 40

Rådgivande nämnd

1. Den rådgivande nämnden ska bestå av företrädare för de rådgivande nämnder som föreskrivs i artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013, varvid varje rådgivande nämnd ska utse en företrädare. Företrädarna får ersättas av suppleanter som utses samtidigt.
2. Ledamöterna i den rådgivande nämnden får inte vara styrelseledamöter.

Den rådgivande nämnden ska utse en av sina ledamöter för att delta i styrelsens överläggningar utan rösträtt.
3. Den rådgivande nämnden ska på begäran av den verkställande direktören ge denne råd i samband med utförandet av dennes arbetsuppgifter enligt denna förordning.
4. Den verkställande direktören ska vara ordförande i den rådgivande nämnden. Den ska sammanträda när den sammankallas av ordföranden, dock minst en gång om året.
5. Byrån ska tillhandahålla det logistiska stöd som den rådgivande nämnden behöver samt sekretariatshjälp för dess möten.
6. Styrelseledamöterna får närvara vid mötena i den rådgivande nämnden.

*Artikel 41***Öppenhet och information**

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som byrån förfogar över.
2. Styrelsen ska inom sex månader från och med dess första möte anta föreskrifter för det praktiska genomförandet av förordning (EG) nr 1049/2001.
3. Byrån får på eget initiativ kommunicera på de områden som ingår i dess uppdrag. Det ska särskilt se till att allmänheten och alla berörda parter snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete.
4. Styrelsen ska fastställa de interna bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 3.
5. Beslut som byrån fattar i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ge upphov till klagomål till Europeiska ombudsmannen eller leda till att talan väcks inför domstolen enligt artiklarna 228 och 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
6. Den information som kommissionen och byrån samlar in i enlighet med denna förordning ska omfattas av förordning (EU) 2018/1725.

*Artikel 42***Konfidentialitet**

1. Styrelseledamöter, den verkställande direktören och medlemmar av byråns personal ska, också efter det att de upphört att utöva sina arbetsuppgifter, omfattas av de krav på konfidentialitet som anges i artikel 339 i EUF-fördraget.
2. Styrelsen ska fastställa interna bestämmelser för hur de krav på konfidentialitet som avses i punkt 1 ska genomföras i praktiken.

*Artikel 43***Tillgång till information**

1. Kommissionen ska ha fullständig tillgång till all information som samlats in av byrån. Byrån ska på kommissionens begäran tillhandahålla denna all tillgänglig information tillsammans med en utvärdering av denna information, i den form som kommissionen anger.
2. De medlemsstater som berörs av någon särskild verksamhet som byrån bedriver ska ha tillgång till den information som samlats in av byrån i samband med denna verksamhet, enligt de villkor som får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER*Artikel 44***Budget**

1. Byråns intäkter ska bestå av
 - a) ett bidrag från unionen som förs in i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt),
 - b) avgifter för tjänster som byrån utfört åt medlemsstaterna i enlighet med artikel 6,
 - c) avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som byrån tillhandahåller.
2. Byråns utgifter ska omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.
3. Den verkställande direktören ska göra ett utkast till beräkning av byråns intäkter och utgifter för påföljande budgetår och överlämna detta till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.
4. Det ska råda balans mellan inkomster och utgifter.
5. Varje år ska styrelsen, på grundval av ett utkast till beräkning av intäkter och utgifter, sammanställa en beräkning av byråns intäkter och utgifter för det kommande budgetåret.
6. Senast den 31 mars ska styrelsen till kommissionen överlämna den beräkning som avses i punkt 5, vilken ska innehålla ett utkast till tjänsteförteckning, och det preliminära arbetsprogrammet.

7. Kommissionen ska överlämna beräkningen till Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
8. På grundval av denna beräkning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de belopp som den anser vara nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen samt de bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och förelägga budgetmyndigheten detta i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget.
9. Budgetmyndigheten ska fastställa de anslag som ska utgöra bidrag till byrån. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
10. Styrelsen ska anta budgeten. Budgeten ska bli slutlig efter det slutliga antagandet av Europeiska unionens allmänna budget. Den ska när så krävs anpassas i enlighet därmed.
11. Styrelsen ska så snart som möjligt underrätta budgetmyndigheten om sin avsikt att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska informera kommissionen om detta.
12. Om någon av budgetmyndighetens båda parter har meddelat att den har för avsikt att yttra sig ska den lägga fram sitt yttrande för styrelsen inom sex veckor från och med den dag då meddelandet om projektet gjordes.

Artikel 45

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
2. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret ska byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med den preliminära redovisningen och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare ska sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 245 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*).
3. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret ska kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med byråns preliminära redovisning samt med en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen ska också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära redovisning, enligt artikel 246 i budgetförordningen, ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta den slutliga redovisningen och lägga fram den för styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga redovisning.
6. Senast den 1 juli följande år ska den verkställande direktören överlämna den slutliga redovisningen och styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
7. Den slutliga redovisningen ska offentliggöras.
8. Byråns ska inrätta en intern revisionsfunktion som ska överensstämja med tillämpliga internationella standarder.
9. Senast den 30 september ska den verkställande direktören förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Den verkställande direktören ska även översända detta svar till styrelsen.
10. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lämna den information till parlamentet som behövs för en smidig tillämpning av förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret, i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen.
11. Europaparlamentet ska före den 30 april det andra därpå följande året på rekommendation av rådet bevilja den verkställande direktören för byrån ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande för det aktuella året.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

*Artikel 46***Bekämpning av bedrägeri**

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla för byrån utan inskränkning.
2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Olaf och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter, som ska gälla all dess personal.
3. I besluten om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som ingåtts till följd av dessa beslut ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och Olaf vid behov ska få utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byrån och hos de ombud som fördelat dessa anslag.

*Artikel 47***Finansiella bestämmelser**

Styrelsen ska, efter att ha mottagit kommissionens godkännande och revisionsrättens yttrande, anta byråns finansiella bestämmelser. Bestämmelserna får avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 ⁽¹⁷⁾ endast om byrån har särskilda förvaltningsbehov som kräver detta, och endast efter det att kommissionen gett sitt godkännande.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 48***Utvärdering**

1. Styrelsen ska beställa en oberoende extern utvärdering av denna förordnings tillämpning inom fem år efter det att byrån inlett sin verksamhet och därefter vart femte år. Kommissionen ska tillhandahålla byrån all den information som den anser sig behöva för att kunna genomföra utvärderingen.
2. Varje utvärdering ska innehålla en bedömning av effekterna av denna förordning, byråns nytta, relevans och effektivitet och dess arbetsrutiner samt en bedömning av i hur stor utsträckning byrån bidrar till en hög grad av efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Styrelsen ska utarbeta särskilda riktlinjer i samförstånd med kommissionen och efter samråd med de berörda parterna.
3. Styrelsen ska ta emot utvärderingen och utfärda rekommendationer till kommissionen om hur denna förordning, byrån och dess arbetsmetoder eventuellt bör ändras. Utvärderingsresultatet och rekommendationerna ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras.

*Artikel 49***Upphörande**

Förordning (EG) nr 768/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 50***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Rådets förordning (EG) nr 768/2005
(EUT L 128, 21.5.2005, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009
(EUT L 343, 22.11.2009, s. 1)

Endast artikel 120

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1626
(EUT L 251, 16.9.2016, s. 80)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 768/2005	Denna förordning
Artiklarna 1–7	Artiklarna 1–7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 17a	Artikel 19
Artikel 17b	Artikel 20
Artikel 17c	Artikel 21
Artikel 17d	Artikel 22
Artikel 17e	Artikel 23
Artikel 17f	Artikel 24
Artikel 17g	Artikel 25
Artikel 17h	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
Artikel 22	Artikel 31
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33
Artikel 25	Artikel 34
Artikel 26	Artikel 35
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 39
Artikel 31	Artikel 40
Artikel 32	Artikel 41
Artikel 33	Artikel 42
Artikel 34	Artikel 43
Artikel 35	Artikel 44
Artikel 36	Artikel 45
Artikel 37	Artikel 46
Artikel 38	Artikel 47
Artikel 39	Artikel 48
Artikel 40	—
Artikel 41	—
—	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
—	Bilaga I
—	Bilaga II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/474**av den 19 mars 2019****om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾ fastställs en tullkodex för unionen (nedan kallad *kodexen*) med allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i och ut ur unionens tullområde.
- (2) Den italienska kommunen Campione d'Italia, som är en italiensk exklav inom Schweiz territorium, och de italienska delarna av Luganosjön bör ingå i unionens tullområde eftersom de historiska skäl som motiverar att dessa territorier står utanför, som deras isolerade läge och ekonomiska nackdelar, inte längre är tillämpliga. Dessa territorier bör därför av samma skäl omfattas av de allmänna reglerna för punktskatt samtidigt som de också framöver ska vara undantagna från det gemensamma systemet för mervärdesskatt. För att säkerställa att de ändringarna börjar tillämpas enhetligt från och med samma tidpunkt bör dessa territorier ingå i unionens tullområde från och med den 1 januari 2020.
- (3) Kodexen bör ändras för att göra klart att en innehavare av ett beslut om bindande klassificeringsbesked kan utnyttja detta beslut i upp till sex månader efter det att beslutet om bindande klassificeringsbesked har återkallats, om återkallandet beror på att det beslutet inte längre överensstämmer med tullagstiftningen eller att villkoren för fattande av beslutet om bindande klassificeringsbesked inte uppfylldes eller inte längre uppfylls.
- (4) Tillfällig lagring bör läggas till i förteckningen över tullformaliteter som omfattas av bestämmelsen i kodexen om att tullskulder som uppkommit till följd av bristande efterlevnad upphör där underlåtenheten inte hade någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda förfarandet, inte utgjorde ett försök till bedrägeri och där situationen senare rättades till. När det gäller upphörandet av tullskulder i sådana fall bör tillfällig lagring inte behandlas annorlunda än ett tullförfarande. Även delegeringen av befogenhet till kommissionen att komplettera den bestämmelsen i kodexen bör ändras för att innefatta tillfällig lagring.
- (5) Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en summarisk införseldeklaration på grund av att de varor som omfattas av deklarationen inte har förts in i unionens tullområde, bör den summariska införseldeklarationen utan dröjsmål ogiltigförklaras 200 dagar efter det att den ingavs i stället för inom 200 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska föras in i unionens tullområde.
- (6) För att tullmyndigheterna ska kunna göra en verklig riskanalys och lämpliga riskbaserade kontroller måste det säkerställas att de ekonomiska aktörerna före varornas ankomst lämnar uppgifter och information om icke-unionsvaror i form av en summarisk införseldeklaration. Om en summarisk införseldeklaration inte ingetts innan varorna förts in i unionens tullområde och undantag från skyldigheten att inge en deklaration inte har medgetts, bör de ekonomiska aktörerna lämna de uppgifter och den information som normalt ingår i summariska införseldeklarationer i sina tulldeklarationer eller deklarationer om tillfällig lagring. Möjligheten att inge en tulldeklaration

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 39.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 31 januari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 februari 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

eller deklaration om tillfällig lagring i stället för en summarisk införseldeklaration, bör i detta sammanhang endast vara tillgänglig om de tullmyndigheter för vilka varorna uppvisas tillåter detta. Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en deklaration om tillfällig lagring på grund av att de varor som omfattas av deklarationen inte har uppvisats för tullen, bör den deklarationen utan dröjsmål ogiltigförklaras efter det att 30 dagar har förflutit efter det att den ingavs i stället för inom 30 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska uppvisas för tullen.

- (7) Fullständig befrielse från importtullar bör föreskrivas för varor som har reparerats eller ändrats under förfarandet för passiv förädling i ett land eller territorium med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver en sådan befrielse, för att säkerställa att unionen fullgör sina internationella åtaganden i detta sammanhang. Eftersom omfattningen av den befrielsen är begränsad till införsel av de varor som faktiskt har reparerats eller ändrats i det berörda landet eller territoriet, bör den inte utvidgas till införseln av reparerade eller ändrade produkter som framställs av likvärdiga varor eller ersättningsvaror inom ramen för standardutbytes-systemet. Befrielsen från importtullar bör därför inte tillämpas på dessa varor och produkter.
- (8) Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en summarisk utförseldeklaration eller anmälan om återexport på grund av att de relevanta varorna inte har förts ut ur unionens tullområde, bör deklarationen eller anmälan utan dröjsmål ogiltigförklaras efter det att 150 dagar har förflutit efter det att den ingavs i stället för inom 150 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska föras ut ur unionens tullområde.
- (9) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att förverkliga de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att lösa ett antal tekniska problem som har upptäckts under genomförandet av kodexen sedan dess ikraftträdande, att inkludera två territorier inom en medlemsstat i unionens tullområde och att anpassa kodexen till ett internationellt avtal som inte var i kraft när kodexen antogs. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.
- (10) Förordning (EU) nr 952/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 952/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska tolfte strecksatsen ersättas med följande:

”— Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.”

2. I artikel 34.9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. Om ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked upphör att gälla i enlighet med punkt 1 b eller punkt 2, eller återkallas i enlighet med punkterna 5, 7 eller 8, får beslutet om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.”

3. Artikel 124.1 h i ska ersättas med följande:

”i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.”

4. Artikel 126 ska ersättas med följande:

”Artikel 126

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa en förteckning över sådan underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet, och för att komplettera artikel 124.1 h i.”

5. Artikel 129.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en summarisk införseldeklaration har ingetts inte har förts in i unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaranten, eller
- b) efter det att 200 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

6. Artikel 139.5 ska ersättas med följande:

”5. I de fall sådana icke-unionsvaror vars ankomst anmäls till tullen inte täcks av en summarisk införseldeklaration, och utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en sådan, ska en av de personer som avses i artikel 127.4, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127.6, omedelbart inge en sådan deklaration eller, om det tillåts av tullmyndigheterna, i stället inge en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring. Om en tulldeklaration eller en deklaration om tillfällig lagring inges under sådana förhållanden ska deklarationen innehålla åtminstone de uppgifter som krävs i den summariska införseldeklarationen.”

7. Artikel 146.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en deklaration om tillfällig lagring har ingetts inte anmäls till tullen ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaranten, eller
- b) efter det att 30 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 260a

Varor som reparerats eller ändrats inom ramen för internationella avtal

1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas förädlade produkter som framställs av varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att

- a) de varorna har reparerats eller ändrats i ett land eller territorium utanför unionens tullområde med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver sådan befrielse, och
- b) villkoren för befrielse från importtullar i det avtal som avses i a är uppfyllda.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på förädlade produkter som framställts av de likvärdiga varor som avses i artikel 223 och de ersättningsprodukter som avses i artiklarna 261 och 262.”

9. Artikel 272.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en summarisk utförseldeklaration har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaranten, eller
- b) efter det att 150 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

10. Artikel 275.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara anmälan i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaranten, eller
- b) efter det att 150 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/475

av den 18 februari 2019

om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad gäller inkluderingen av den italienska kommunen Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön i unionens tullområde och i den territoriella tillämpningen av direktiv 2008/118/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Genom sin skrivelse av den 18 juli 2017, begärde Italien att den italienska kommunen Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön ska inkluderas i unionens tullområde enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾ samt i det territoriella tillämpningsområdet för rådets direktiv 2008/118/EG ⁽⁴⁾ i fråga om punktbeskattning, samtidigt som dessa territorier lämnas utanför det territoriella tillämpningsområdet för rådets direktiv 2006/112/EG ⁽⁵⁾ med avseende på mervärdesskatt.
- (2) Den italienska kommunen Campione d'Italia, en italiensk exklav på schweiziskt territorium, och de italienska delarna av Luganosjön bör inkluderas i unionens tullområde eftersom de historiska skäl som låg till grund för uteslutandet av dessa områden, såsom deras isolering och ekonomiska nackdelar, inte längre är tillämpliga. Av samma skäl bör dessa territorier omfattas av den territoriella tillämpningen av direktiv 2008/118/EG.
- (3) Italien vill dock fortsättningsvis utesluta dessa territorier från den territoriella tillämpningen av direktiv 2006/112/EG, eftersom detta är av avgörande betydelse för att upprätthålla likvärdiga konkurrensförhållanden mellan ekonomiska aktörer som är etablerade i Schweiz och i den italienska kommunen Campione d'Italia, genom tillämpning av en lokal indirekt beskattning i enlighet med det schweiziska systemet för mervärdesskatt.
- (4) Detta direktiv bör vara strikt kopplat till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/474 ⁽⁶⁾. De nationella införlivandeåtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv bör därför tillämpas från och med tillämpningsdagen för den förordningen.
- (5) Direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Yttrande av den 2 oktober 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 11 juli 2018 (EUT C 367, 10.10.2018, s. 117).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/474 av den 19 mars 2019 om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (se sidan 38 i detta nummer av EUT).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EG ska artikel 6 ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 ska följande led införas:

”f) Campione d’Italia.

g) De italienska delarna av Luganosjön.”

2. I punkt 2 ska leden f och g utgå.

Artikel 2

I artikel 5.3 i direktiv 2008/118/EG ska leden f och g utgå.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2019 anta och offentliggöra de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2019.

På rådets vägnar
N. BĂDĂLĂU
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV